

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1501/2025
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1278/24 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1278/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, као споредну казну, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени новчану казне не плати у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 348. став 6. КЗ у вези члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета који су ближе описаних у изреци пресуде.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1278/24 од 06.03.2025. године делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године, само у погледу одлуке о главној казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју му се урачунава време задржавања од 18.03.2021. године до 20.03.2021. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 20.03.2021. године до 23.04.2021. године. У преосталом делу, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбијена је као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет вратити на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости преко браниоца због повреде закона, само под условом да је против одлуке против које подноси захтев за заштиту законитости претходно користио редовни правни лек (жалба).

У конкретном случају, окривљени АА и његов бранилац нису користили редовни правни лек, односно нису изјавили жалбу против пресуде Вишег суда у Београду К 618/23 од 09.04.2024. године, што према цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља један од услова под којима окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреде закона, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 618/23

од 09.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1278/24 од 06.03.2025. године, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић